СПЛАТІМ РАЗ ДОВГ УКР. РОБ. ДОМУ.

(Відклик до всіх товаришів членів і дійсних прихильників Українського Робітничого Дому).

Дорогі Товариші!

Кому з Вас, хто дійсно інтересуєть ся нашою робітничою інституцією Українським Робітничим Домом, не приходило на думку, якби то добре і корисно для нас було, колиб ми нараз позбули ся всього довгу, який тяжить на Укр. Роб. Домі!? Хто з Вас не думав про те, скільки то корисної роботи ми моглиб робити в Укр. Роб. Домі, колиб ми замість витрачувати всі наші сили на сплату довгу, могли їх ужити на поширене науки, на придбане собі знаня, того морального майна, котре він моглиб черпати із нашої інституції!? Кілько хосенних книжок моглиб ми напечатати, колиб ми не були змушені кождий цент віддавати вірителям! Як моглиб ми розвинути нашу часопись, колиб ми туди повернули наш гріш і як моглиб перевести та розвинути організацію по цілій Канаді, колиб, замість клопотаня ся грішми, віддали всю працю переведеню організації.

Хто з Вас не застановляв ся, так само як і ми, над тим, як би то того довгу вже раз позбути ся!?

Ми певні, що Ви, Товариші, про сю справу думали і думаєте. Та чи не найбільше сею справою клопотали ся і клопочуть ся ті товариші, котрим Ви поручили заряджуване нашою інституцією — себ то Заряд Українського Робітничого Дому. Скільки часу стратили члени Заряду, скільки ночий недосипляли і не досипляють они, клопочучись одною тою справою — довгом Укр. Роб. Дому.

І кождий питає себе: Як би то збути ся того довгу? Неодин казав і каже: Скількиб я не дав, колиб того довгу вже раз не стало, щоби можна було віддати ся самій тій роботі, для котрої ми з'організували ся і збудували Український Робітничий Дім!?

Так остаточно прийшлисьмо до переконаня, що весь той клопіт з довгом не варта тих гроший, які випадають на кождого із нас членів Українського Робітничого Дому по розпределеню всього довгу по рівній пайці. Нас всіх членів Укр. Роб. Дому таких, що не виїхали еще нїде, можемо сьміло числити на вісімнайцять сот до двох тисяч. Колиж візьмемо суму довгу з послідного поквітованя в Укр. Роб. Вістях та поділимо на загальне число членів, то на кождого із нас випаде пайка в сумі двайцять длярів. Виходить, що на кождому із нас членів Укр. Роб. Дому тяжить двайцять долярів. Чи не в силї ми, кождий з'окрема, здобутись відразу на тих мізерних дві десятки і позбутись усього довгу Укр. Роб. Дому таки зараз? Чи варто за тих дві десятки возити ся з клопотом і журбою довгом цїлими місяцями, та полищати через те важнїйшу роботу в занедбаню?

Ми щиро віримо, що кождий з Вас товариші скаже, так як і ми, члени Заряду сказали, що вже обридло клопотати ся лише довгом і, щоби його позбути ся, то се для кождого із нас варта й більше, чим дві десятки. Ми певні, що ми всї візьмем на себе свою пайку і негайно її сплатимо, щоби з довгу й слїду не стало.

Се є, здаєть ся, одинокий спосіб, котрим ми сплатимо довг відразу і найдальше до двох місяців про нього забудемо, а замість клопоту із ним, дружно поведемо організаційну, просьвітну та взаїмнопомічну роботу усім нам робітникам та фармерам на користь.

Тому відзиваємо ся до Вас всїх, Товариші члени і дійсні прихильники Укр. Роб. Дому: поможіть раз сплатити довг Укр. Роб. Дому. Прийміть наш відклик так щиро, як щиро ми його до Вас шлемо. Сповніть свій обовязок сейчас!

Щоби започаткувати діло, ми, члени заряду, — не зважаючи на те, що ми вже за весь час до краю себе натягнули і жертвували при кождій нагоді, що могли — складаємо від себе свої пайки в тім певнім переконаню, що Ви всї, так місцеві, як і позамісцеві Товариші негайно поспішите з своїми пайками так, що до кількох тижнїв всїх нас потїшить вістка, що Укр. Роб. Дім зовсїм свобідний від довгу.

Виказ назвиск всїх тих товаришів з ріжних місцевостий, котрі вже заплатили "свій довг", буде окремо печатаний в "Укр. Роб. Вістях" для ясного перегляду, хто з товаришів і звідки вже сповнив свій обовязок.

Ми щиро віримо, що нї один із Вас, Товариші, — не зважаючи на те, скільки він вже поміг Укр. Роб. Домови — не відтягнеть ся від свого обовязку, а деб то не було, негайно добуде дві десятки долярів та постараєть ся бути разом з всїми товаришами першим при помочи справі, а не по заді.

Тож до діла, Товариші! Всї разом! Нехай пропадає довг а нехай розвиваєть ся просьвітна і взаїмнопомічна діяльність Українського Робітничого Дому.

Екзекутивний Комітет
Українського Робітничого Дому.

ЧЛЕНИ УКР. РОБ. ДОМУ, КОТРІ СЕЙЧАС ЗЛОЖИЛИ СВОЇ ДВАЙЦЯТЬ-ДОЛЯРОВІ ПАЙКИ НА СПЛАТУ ДОВГУ.

Вінніпег, Ман.

М. Попович
М. Німелович
С. Хвалібога
В. Кучмій
Л. Батраков
Ф. Гордієнко
М. Боярчук
А. Хома
Г. Граждан
І. Корчинський
Л. Міхаловський
Ст. Клецко
Н. Покімброда
А. Персон
І. Навізівський
Д. Лобай
М. Стиренко

ПЕРЕСТОРОГА ДЛЯ ЧЛЕНІВ І ПРИХИЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ.

До відома Заряду Укр. Роб. Дому подають товариші, що так звані вандрівні українські чи й русско-українські театральні групи на заході послугують ся іменем Українського Робітничого Дому і проголошують та росказують по таких місцевостях, де є сьвідомійші люди і прихильники У. Р. Д., що они виїхали від Укр. Роб. Дому, або, що Укр. Роб. Дім їх вислав грати в дохід Укр. Роб. Дому.

Заряд Українського Робітничого Дому тому перестерігає всїх товаришів і прихильників, щоби не дали себе обдурити і заявляє, що Укр. Роб. Дім не вислав жадної театральної дружини і не має жадних звязий з вандруючими на свою руку і граючими на свою власну користь так званими "театральними дружинами" чи "кружками". Колиб Укр. Роб. Дім висилав кого небудь від себе, то повідомив би загал про се в своїм органї.

Перестерігаємо також товаришів перед невідомими товаришам, подорожуючими колекторами, котрі, попри інший "бізнес", старають ся колектувати гроші на Укр. Роб. Дім. Памятайте, що Укр. Роб. Дім має тепер лише одного подорожуючого колектора, а ним є т. А. Дзьола, на заході. Коли хтось приїздить до Вас і каже, що він післаний від Укр. Роб. Дому, домагайте ся в нього сейчас уповажненя з печаткою, і підписом Заряду Укр. Роб. Дому. Тоді переконаєтесь, хто він.

Звертаємо також увагу, що по заході їздить М. Губіцький, кравець з Вінніпегу і збираючи замовленя на убраня, вдає "товариша", та ширить підлі клевети проти заряду і декотрих немилих йому членів Укр. Роб. Дому. Повідомляємо товаришів на заході, що М. Губіцький не є "товаришом", але ворогом. Загальні збори виключили його з членьства Укр. Роб. Дому за його шкідливу для робітничого руху діяльність в спілці з нашими ворогами.

Заряд
Укр. Робітничого Дому.

ПЕТЛЮРІЯДА В ВАРШАВІ

(Подано за віденським "Укр. Прапором" з 23 січня).

"Самостійницька" політика Петлюри.

Бурцев оповістив у своїм органї "La Cause Commune" сензаційні ревеляції про переговори польського правительства з урядом Петлюри. По причині сего оповіщеня, польська преса счинила великий крик і домагаєть ся строгого слїдства, яким способом могли дістатись до рук Бурцева документи, яких передвчасне (!) оголошене може довести до поважних непорозумінь у польсько-українських відносинах.

На жадане польського уряду.

Польські часописи подають, що уряд Петлюри згодив ся, на жадане польського правительства, на знесене персональної автономії Жидів на Україні.

Холопи.

Польські часописи пишуть: Український міністер праці Безпалко з радником місії Понятенком явили ся дня 17 січня у президента міністрів Скульського й передали йому прохане, яке містить у собі ряд важних квестій в справі польсько-українських відносин. Треба зазначити, що перебіг конференції мав характер великої сердечности.

Петлюра хоче утворити при польській помочі нову армію.

Варшавський кореспондент "Kurjer-a Lwowsk-ого доносить ось що: "Ходять поголоски, що в недовгім часї має бути створена при польській помочі українська армія. Концентраційне місце сеї армії на разї невідоме, в кождім случаю буде лежало воно на схід від Збруча. На випадок дальшої війни з большевиками українська армія виступила би проти них разом з польською армією". Як зачуваємо концентраційним осередком отсеї "української" армії має бути дотеперішний табор для укр. полонених і інтернованих в Ланцуті.

Шаповал і польська культура.

В "Новій Радї" ч. 12 читаємо: "Один з петлюрівських отаманів, Шаповал, виписав в підхмеленім станї похвальний лист польському командантови таборів для полонених.

І так для одного команданта табору, де вимерло до 100 людий, де не було по 8 днів хлїба, написав сей Шаповал таку похвалу: "Висказую Вам найбільшу похвалу за те, що Ви поставили табор на висоті гігієни і культури (sic!)" і підписав ся. Копії сего післали вже Поляки куди треба".

Отаманови Шаповалови і другим його приятелям зі серця желаємо, щоби згинув такою самою смертю, якою згинули тисячі неповинних жертв польської культури (!) в польських таборах.

Бідний вигнанець.

Польські часописи подають: В однім домі при вул. Сінній у Варшаві, в помешканю судженої п. Волянського, адютанта Петлюри, начальний слїдчий уряд перевів ревізію і найшов золоті десять-рублївки в сумі 3.450 рублїв. Коли п. Волянському забирано золото, він зажурений сказав: "Ви відбираєте менї сю дрібку золота, а Петлюра має його 6 і пів пуда". На основі сих спів начальний слїдчий уряд перевів ревізію і у Петлюри, та найдене золото хотів сконфіскувати. Та на приказ найвисшої власти Петлюрі і Волянському забране золото звернено.

Як живе Петлюра у Варшаві?

Як подають польські часописи, наняв на днях Петлюра уладжене помешкане у п. Марковської, властительки "Aquarium" за квоту **280.000 рублїв.**

Петлюра "урядує" в Варшаві.

Львівський "Вперед" з 22 січня подає слїдуючі новинки: ВАРШАВА, 17 січня. — До Варшави прибули отаман Олександер Шаповал з Ланцута і полковник Микола Шаповал з Відня. На днях отаман дав (на папері!) на Україну, полковник до Букарешту.

Очікуєть ся тут приїзду українського посла в Румунії Мацієвича, який має приїхати з Букарешту з докладами до головного отамана Петлюри.

Отаман Петлюра по кількадневній недузї прийшов вже цїлком до здоровля.

ЛЬВІВ, 20 січня 1920. Сегодня переїхав український посол Мацієвич в окремім вагонї з Букарешту через Львів до Варшави.

ДОЛЯ БУКОВИНИ.

Перед кількома днями (29 грудня 1919) румунський парлямент ухвалив м. и. і прилучене Буковини до Румунії. Речником в сій справі був посол Реуц. На зверх виходить, що справа вже остаточно порішена. Однак не треба забувати, що правительство Вайди підписало з антантою мировий договір, в якім вправді відступає Австрія Буковину Румунії, але точне означене границь від Галичини має наступити пізнїйше, а Румунія зобовязуєть ся наперед признати ті будучі границї.

Отся то постанова та постанови дотично охорони меншостий були ті "точки", з котрими не годив ся пан Братяну. Подібні постанови є в договорі що до Банату,

(Цензуровано)

Колиж румунський парлямент ухвалює злуку всїх сих країв з Румунією і то в "історичних" границях, себ то так, як того бажав Братяну, то через се може знову повстати конфлікт між антантою і Румунією.

Одинокі соціялїстичні посли говорили в парляментї в тім дусї, що таке прилучене мало б ся переводити на основі голосованя народів, що для Румунії принесло-б більше хісна як насильне анектоване.

Коли прийшло в парляментї до голосованя, то румунські посли соціялїсти відтягнули ся, а в імени їх клюбу прочитав тов. Крістеску заяву такого змісту:

Соціялїстична партія Румунії, фракція соціялїстичного Інтернаціоналу в своїй боротьбі проти визиску людий через людий виступала кождого часу з рішучістю і проти угнетеня що до раси, нації чи пола.

В стремлїню до своїх основних демократичних і соціялїстичних цїлий соціялїстичні партії домагали ся завсїгди і всюди, щоби кожда злука чи відірване земель, навіть тоді, наколи сї землї замешкані тим самим народом, не переводило ся насильно, а наступало на основі права народу на підставі своєї свобідної волї рішати про свою долю.

А що теперішна злука не наступила на основі демократичних основ, не на основі волї тих, що заінтересовані в сїм, то соціялїстичні посли в інтересї самої держави відтягнули ся від голосованя.

Поступоване соціялїстичних послів дуже не подобало ся румунській буржуазії, за те їх крок показав виглядно, хто хоче добра для держави, хто хоче супокою і добра для народів.

Одинокі соціялїсти борять ся о добро для народу а в своїй тяжкій боротьбі поступають вони спільно і згідно з товаришами инших націй.

(Чернов. "Воля Народа").

ЛЕНІН ПРО МІЖНАРОДНЕ ПОЛОЖЕНЕ.

В першому днї VII. всеросійського зїзду совітів, який відбув ся в Москві в днях 5—8 грудня виголосив Ленін знамену бесїду про міжнародне положене, яке тут подаємо за варшавським "Robotnik-ом".

Обговорюючи міжнародне положене, назвав Ленін листопадовий переворот з 1917 р. і дворічні боротьби за істноване совітської Росії грою, в якій ставкою була всесьвітна революція: "Нинї вже знаємо, що ми виграли ставку. Одначе ми переконали ся, що міжнародня революція пролетаріяту не в однаковому темпі осягає свої здобутки в ріжних краях, і що її розвиток в краях, які ведуть перед, є більше скомплікованою справою, повільнїйшим процесом, як се можна було думати. На кождий случай сей повільний скомплікований, зиг закуватий розвій соціялїстичної революції в західній Европі, вложив на нас тяжке завдане. Як пригадаємо собі послїдні часи, часи безнастанних важких боротьб, два роки змагань з переможними силами ворогів революції, як поглянемо на факт, що наші сили були кілька разів менші від сил антанти, то тоді ясно буде, що найбільше противенство вже ми побороли і одержали сьвітлу побіду. В нашій боротьбі з антантою побідили ми тричі. Наша перша побіда: Не зважаючи на всї зусиля антанти здавленя совітської Росії перевагою своєї техніки і свойого війська (Архангельск, Сибір, Одеса) осягнули ми се, що її війська не можуть вже воювати з нашими. Зараза большевизму втиснула ся в саме серце її армій, які складали ся з робітників і селян, убраних в військові мундури. Ми забрали антанті її жовнїрів. Міжнародна солїдарність побідила.

"Друга побіда: Зусиля підбуреня проти нас 14 держав, зусиля змушеня малих держав з їх дрібноміщанськими урядами до війни зі зненавидженою, через західно-европейський імперіялїзм, совітською Росією, не повело ся антанті. Сї дрібні держави зрозуміли всї розкоші імперіялїстичної захланности, воліли на перекір антанті не воювати з ними, а противно стреміти до мира.

"Трета наша побіда: дрібноміщанство в державах антанти і інтелїґенція змінили супроти нас своє відношене в нашу користь. Досить навести факт, що у французькій пресї появив ся протест проти інтервенції в Росії і проти бльокади, який підписали найзнаменитші представники французької інтелїґенції (Анатоль Франс, Фердинанд Буісон). Або знову звісний французький історик Оляр писав в свойому письмі: "Як Француз я є ворогом большевизму, як приклонника демократії не можна мене підозрівати о симпатії до большевизму, одначе коли читаю, що Франція запрошує Німеччину до участи в голодовій бльокадї Росії, то визнати мушу, що румянець стиду чую на свойому лицї".

Зазначивши вагу віднесених побід, схарактеризував Ленін еволюцію, яка довершила ся з селянських масах, які воліли би виразно нинї диктатуру пролетаріяту, чим владу жадних крови і жадних пімсти обшарників і капіталїстів.

Відносно до терору, то належить тямити, що він явив ся в совітській Росії як наслїдок інтриґ....., яка підпомагала протиреволюційні замахи. Терор був відповідю на терор зі сторони..... Нинї, коли є певні надії на закінчене війни, для Росії повстають мирові завданя — будівництва.

"Тут подибуємо три величезні трудности, які мусимо поборoти: хлїб, опал і небезпека епідемії в червоній армії. Хоч важкі є условини, в яких мусимо з ними бороти ся, одначе у всїх сих областях можна ствердити зміну відносин на лїпше".

В кінцї своєї промови візвав Ленін робітників і селян до останнїх зусиль для зреалізованя овочів своєї побіди. Потім поставив Ленін внесене, щоби зїзд звернув ся до держав коаліції з новою пропозицією мирових переговорів.

Се внесене принято одноголосно. ("Вперед").

РІЖНІ ВІСТИ.

Просить Лойд Джорджа, аби відвідав Леніна.

ЛОНДОН, 16 лютого. — Джордж Ленсбори, британський робітничий провідник і редактор ґазети "Дейлі Гералд", який під сю пору знаходить ся в Москві, де розслїджує відносини під совітським режімом, вислав бездротну телеґраму до премієра Лойда Джорджа, в якій просить його відвидїти совітського провідника, чоловіка, як каже Ленсбори, "розумного, чесного і людяного". Радіограма говорить:

"Я прошу вас приїхати і конферувати спільно з Ленїном. Я певний, що вам отворять ся очі як лиш переїдете через границю.

"Нема причини бояти ся небезпеки від мира зі совітською Росією, але велика небезпека для Британії і Европи містить ся в продовжуваню теперішнїх відносин".

На Урали відкрито покладї золота.

БЕРЛІН, 13 лютого. — Московські часописи доносять, що після того як російське совітське правительство заняло Урал, в тих сторонах відкрито цїнні золоті поля. Кажуть, що золото знайдено в однім місци трийцять миль на північ від катеринбурської копальняної области.

Совітські інжинїри говорять, що маючи відповідну машинерію, ті поля піднесли би до двох років продукцію золота в Росії о 60 процент.

Міжнародна орґанїзація для торговлї з Росією.

КОПЕНГАҐА, 14 лютого. — За ініціятивою тутешнїх американських бизнесменів створено тут міжнародню орґанїзацію в цїли виміни фабричних продуктів за російські сирі матеріяли.

Подробиці нового підприємства ще не є звісні, однак здогадують ся, що американські і данські промотори мали в тій справі довгі наради з Максимом Літвіновим, товаришом большевицького міністра заграничних справ.

Що каже Ленін про мир з Естонією.

КОПЕНГАҐА, 14 лютого. — Премієр Ленін, промовляючи онодї перед Робітничим Совітом в Москві, мав сказати так дотично мира, який совітська Росія заключила з Естонією:

"Ми лишили в руках Естонії округи, яких населене не є більше естонське чим російське, бо ми не хотїли проливати крови робітників і селян ради кусника землї, який все таки не є втрачений на віки.

"Естонія переходить тепер через період Керенського, але вже свитає день совітської влади. А тоді мирові услівя будуть зовсїм инші".

ПАРИЖ, 15 лютого. — "Інтрансежан" одержав сьогодня слїдуючу телеґраму від свого кореспондента в Копенгадзї:

"Російські большевицькі урядники говорять, що О'Ґреди (британський представник) виїде незабаром з Копенгаґи, та що мировий договір між Анґлією і совітською Росією є готовий до підпису".

401 Selkirk Ave., Phone St. John 1772 Winnipeg, Man.

ОФІС І МЕДИЧНА ЛЯБОРАТОРІЯ
під управою добре знаного загалови

Д-РА КАЛІЧМАНА

котрий доповняв своє знане в славних клїніках в Ню Йорку, спеціяльно на хороби венеричні, мочово-полові і скірні, а тепер повернув назад до Вінніпегу.

З собою привіз випробовані машини до лїченя скірних хоріб, прищів і викидів по лици і тїлї, випадане волося і т. д.

Лїчене сіфілїса послїдною методою "салварсена", котра лїчить скоро і успішно. Всякі лїченя відбувають ся головно під його особистим доглядом. Лїчить всякого рода застарілї хороби, слабости жіночі і дїточі.

Пишіть по медицини і лїкарську пораду на нову адресу:

Dr. G. KALICHMAN
401 Selkirk Ave. Winnipeg, Man.
Тел.: Ст. Джан 1772, Тел. рез.: Ст. Джан 242

УВАЖАЙТЕ ДОБРЕ НА НОВУ АДРЕСУ!

УВАГА!

Товариші! Хто пришле нам пять адресів своїх знакомих, приятелів або сусїдів, котрі ще не читають до сеї пори "Укр. Робітничих Вістий", той дістане від нас даром гарну поучаючу книжочку.

Адміністрація
"Укр. Роб. Вістий".

В СПРАВІ ВИЇЗДУ НА ПРОВІНЦІЮ УКРАЇНСЬКОЇ РОБІТНИЧОЇ ТЕАТРАЛЬНОЇ ДРУЖИНИ.

Всїм товаришам поза Вінніпегом подаємо до відома, що Заряд Українського Робітничого Дому наміряє в короткім часї вислати з Вінніпегу Українську Робітничу Театральну Дружину, задачию котрої буде, обїзджаючи західну і східну Канаду, давати концерти і представленя на дохід Укр. Роб. Дому. В ґрупі тій виїдуть відомі своїми сьпівацькими і сценічними здібностями товариші і товаришки під управою т. М. Поповича. Крім вистави і концертів і штук, они зможуть також помочи товаришам в переведеню орґанїзації відділів Укр. Роб. Дому.

Тільки просить ся всїх товаришів з ріжних місцевостий, так на заході як і на сходї, котрі бажалиб, щоби до них наша Укр. Роб. Театральна Дружина заростила, щоби они сей час між собою порадились і повідомили про се Заряд Укр. Роб. Дому, подаючи при тім слїдуючі інформації: чи є в їх місцевости відповідна галя? Скілько в нїй містить ся осіб? Чи є сцена і декорації, чи добра лише на концерт? Чи можна її винаймити кождого часу?

Після одержаня тих інформацій Заряд Укр. Роб. Дому повідомить товаришів, чим і як они повинні помочи нашій театральній ґрупі і на коли повинні поробити приготованя до її приїзду.

Заряд
Укр. Робітничого Дому.

P. S. Просить ся писати до:

UKRAINIAN LABOR TEMPLE
Cor. Pritchard & McGregor
Winnipeg, Man.